

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS ÉRTÉKESÍTÉSI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

1/2 évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETESI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz

intézendők

Nyitlittéri közlemények sorozatát 50 fillér.

Hirdetések egyezség szerinti.

A leghasznosabb iparpártolás.

Hazánk 1911-ben körülbelül háromezer millió korona értékű gyáripari cikket állított elő. Ebből hétszáz millió korona értékű külföldre szállított, a többi (2300 milliónyit) idehaza fogyasztottak el. De e gyáripari termék nem elégítette ki a szükségletet, azért kénytelen volt ezerötyszáz millió korona erejéig külföldi ipari cikkeket vásárolni.

Való igaz, hogy Magyarország háromezer millió korona értékű ipari terméke nagy haladás a közelmúlthoz képest is. Ha azonban a főnti ezerötyszáz milliónyi ipari behozatalra gondolunk, kétségbe kell esnünk e roppant összeg kivándorlásán. Szegény országunk évi ezerötyszáz millióval adózni a külföldnek, a tönk szélére vezető luxus, kivált, ha tekintetbe vesszük, hogy kereskedelmi mérlegünk egyre rosszabbodik. A külföldi kereskedelmi forgalmunk majdnem háromszáz millió korona deficittel végződött.

Ha nem akarunk elpusztulni, ha az általános drágaságot enyhíteni törekszünk, országos mozgalmat kell létesítenünk a magyar ipar öntudatos támogatásával. Tudják, hogy a hatalmas nyugati ipar századokon át fejlődött. Védő vámok, fejedelmi, főúri, főpapi kiváltságok, istápolások révén jutott el mai

magaslatára. A mi iparunkat a mohácsi vész-től kezdve senki sem támogatta. Isten csodája, hogy anyi száz ellepséggel küzdve idáig fejlődhetett. Iparunk jószágát semmi seo bizonyítja jobban, mint az, hogy az az külső és belső akadályt leküzdve, immár tisztas helyet vívott ki magának. Piacokat teremtett a párisi, milánói, turini világtállalásan egész sereg kiemelkedésben részesült.

De a legfőbb akadály: közönségünk bűnös közömbösségével még meg kell bírkoznia. Ha ez sikerül, akkor a külföldi ipari cikkeért kiadott évi ezerötyszáz milliót legalább felerészben megtakaríthatjuk.

De hogyan? Ugy, — hogyha az alábbi örvendetes eseményt állandósítjuk a magyar iparpártolást hasznosító, öntudatos divattá nemesítjük. Ebből a neves, okos divatból fog kifaradni Magyarország gazdagsága, mert tapasztalni fogjuk, hogy a magyar iparpártolás nem iparos érdek, hanem mindnyájunknak hasznos és előnyös ügy.

A követésemelő példát a következő: Izabella királyi hercegnő pompás keletgyéjének egy részét a legművészebb magyar házi ipari munkák alkották. A főhercegnő a Magyar Háziipar Szövetség remek cikkeinek egyik főterjesztője, szebbnél szebb magyar stílus és magyar eredetű munkákkal ajándékozta meg leányát.

Izabella királyi hercegnő igen nagy szol-

gálatot tett e remek munkákkal az egész magyar társadalomnak, mert bizonyos, hogy főrangú és vagyonos hölgyeink divatja hozza a magyar háziipari cikkek vészetét. E dicséretes és hasznos divatból szülni könnyen kifejlődhetik a magyar textil áruk szeretele, amely évi ötszáz milliót menthet meg a magyar társadalom számára. (Állag ötszáz milliót adunk ki szöveteikért, vászon, selyem árukért, himzésekért stb.)

Az akciót a külföldön is kapós magyar háziipari munkákkal kell elkezdünk, amely most európai divatcikk.

Csak nem régen járt Budapesten Poirer, a híres párisi divatkirály, aki egész sereg magyar csipkét, himzést, varrottasi szedett össze, hogy ezekkel díszítse a párisi hölgyek ruháit s hogy párisból szállítsa Budapestre mesés összegeket a magyar stílus tolettéket a magyar előkelőségek számára.

Ha megbecsüljük a magunkat, ha követjük Izabella királyi hercegnő szép példáját, a magyar cikkek divatba jönnek s milliókat mentünk meg anélkül, hogy mindez áldozatulunkba kerülne.

Nevetséges, vagy inkább szomorú, a kalotaszegi, a csányó, a székely varrottások a csetneki, a halasi csipkék, a mezőkövesdi himzések hazájában külföldre juttatni az olvasatlan milliókat. Hiszen például a halasi csipke s a kalotaszegi varrottás az egész

TÁRCZA.

Szülőföldemért.

Hazánk felvidékén
Van Szécsény városka;
Jó palóc-nép lakja,
Rég költözött oda.

E kis városkában
Jöttem a világra
És mint gyermek itt is
Jártam iskolába.

Azért kedves nekem
Most is e városka,
S ugyanazért nem is
Felejttem el soha.

Aldd meg Istenem e
Városkát és népét!
Adj nekik jólétet,
Boldogságot, békét!

SE. L.

Olga.

Irtó: Takács Gáldó.

Földes sietve rakta félre az utolsó elintéztelt aktát, felöltötte utcai ruháját, hogy mentől előbb Olga ölelő karjai közt felejtse el a sok keserőséget mellyel az embert az élet elárasztja. Szerette Olgát, ámbar meglehetősen nagy úr, a társadalom, a szellemi műveltség ásta úr volt közöttük. Földes már a fogalmazói kinevezés előtt állott, Olga pedig tüvel és cernával kereste a maga megöreg édes anyja kenyerét; igen csinos, kecses varróleányka volt.

Igaz, ez a különbség csak a társadalom szemében volt meg, az ő ideális, minden értékiségétől ment, szerelmök elhárított minden válaszfalat, mely viszonyukra árnyat vetett volna.

Nem úgy azonban az öreg Sárdy.

Mikor Földes közös lakásuk ajtán csöngetett, mintha elfojtott sírás hangját hallotta volna.

Máskor, alig nyomta meg a csengő gombját, ugrándozva, kíváncsian előjött Olga, a nyakába ugrott, lecsókolta arcáról a hivatalos port. Most pedig szomorún, kisírt szemmel nyitott ajtót. A résztvevő kér-

dések özönével illette Földes; „miért sírsz? Mi történt?” Olga válasz helyett egy össze-gyűrt papírosi tartott eléje. Levél volt.

Földesnek eddig még nyugodt arca birtelen elkomorult. Megismerte nagybátyja irását:

Tisztelt kisasszony!

„Nem akarom oly együgyűnek tartani, hogy feltételezzem, miszerint egy pillanatig is arra gondolt hogy Földes Tihamérnek felesége lehessen. Ön, elismerem, tisztességes, de szegény leány, unokabácsémnek fizetése csak arra elég, hogy egymaga rangjához illően élhessen; Tihamér szép karrier előtt áll, melyet az Önnel való viszony károsan befolyásolhatna; Tihamérnek adósságai vannak. . . adósságai vannak, „ismétlé magában”. Adósságaim, melyeket nem bírok kifizetni; persze ezzel arra céloz, hogy a tanácsosok Kláriát vegyem el. A 10.000 koronából kifizetődnek az adósságom, az öreg Lenkey meg a karrieremet segitene elő. . . nem! soha! Nem folytathatta tovább, az ajtó szin- te észrevétlenül kinyílt, s egy jóképű, kiélt arcú úr lépett be. Már 50 körül járhatott, azonban fiatalos arckifejezése, örökös derűtlensége, meg a szemüregében csillogó arany-

Európa hölgyközönségét meghódította. Nos, ha Londonban, Páriban, Berlinben a legelőkelőbb köröknek jó a mi művészi ízlésű portékánk, akkor kétszeres bőséggel használhatják hölgyeink is. Szakértők állapították meg, hogy a halasi csipke szebb, művészebb, eredetibb a világhírű brüsszeli csipkénél.

De van olcsóbb háziipari portékánk is bőséggel; ki-ki kedvére válogathat belőlük. Scépek és olcsók a torontáli, a krassószőrényi, a selymehodrusai, a borsod-, a pozsony-megyei, a zsebelyi, a torockói, a székely, a csányó háziipari cikkek; a betényi kézi ajour munkák stb. Alig van vidék, Magyarországon, ahol eredeti szép és olcsó háziipari vagy textil-árak nem találhatók.

E cikkekre vonatkozóan hazánk legnagyobb iparvédő egyesülete, az 1844-ben Kossuth Lajos és Deák Ferenc által alapított „Magyar Védő Egyesület” bárkinék ingyen szolgál fölvilágosítással.

Kövessük a felülről megkezdett szép példát. Álljon például előttünk a sok közül Apponyi Albert gróf és Deák Lajos kir. tanfelügyelő, akiknek házában más mint magyar cikk nem található.

Csak így szabadulhatunk meg a lesújtó szegénységtől s a másfél milliárd évi hűbér-adótól.

Bpest, 1912. febr. 28.

A „Szécsényi Hírlap”

tekintetes Szerkesztősége

SZÉCSÉNY.

Nem az első eset az, hogy Szécsényben sport egyesület alakult, de az új szellem még sohasem lépett fel oly közelebb, annyiára közszükségletképen, mint a jelen esetben.

Ha figyelemmel kísérjük az egyes fázisokat, sajátosság, szinte beteges tünetet ta-

pasztalunk valamennyin. A legutolsó komoly sport egyesület az „Ép testben ép lélek”, mint talán még sokan emlékezni fognak rá, először éltért eredeti hivatásától, azután szép csendesen végelegengülésben kiszervezett. Maradt az egyesületnek 200—3000 korona készpénze. Az egyesület feloszlásakor ezt a pénzt, amelyet — hangsúlyozom — sportcélra és sport szempontból gyűjtöttek, azzal a kikötéssel tették be a takarékbába, hogy ez előre ki nem mondott idő múlva jótékony célra adományozandó. Szomorúan mulatságos dolog ez annnyival is inkább, mert most is hasonló esettel állunk szemben. Az alakulóban levő „Sport egyesület”, tehát egy olyan egyesület, amely még nem is áll a saját lábán, „tea-estély”-e jövődelmének, nagy részét jótékony célra adományozza. Nem azért szomorú dolog ez, mintha azzal a pár forinttal az egyesület fejlődése megvolna akasztva — bár erre is gondolni kell, — de főleg azért, mert úgy látszik nem tartják a sportot elég lobogós cégérnek, elég fontos dolognak arra, hogy azt magában véve is támogatni kell. Úgy látszik nincsenek tisztában azzal, hogy nemcsak szórakoztató eszköz, nemcsak arra való, hogy acélozza, frissítse a játékos testét lelkét és hogy gyönyörködtesse a nézőket, hanem hogy a sportnak szociálpolitika jelentősége is van. Hogy a sport elvonja az embereket a kártyától és egyéb idegroncsoló szenvedélyektől, hogy a sport immunizál, mentessé teszi az embert a jelenlegi legveszedelenebb ellenségével, a tuberkolózissal szemben. Sok nyomós érvel lehetne a sport fontosságát bizonyítani, de ezt fölöslegesnek tartom, majd mindenki saját magán fogja tapasztalni a kedves tapasztalat.

Egyelőre csak több önbizalmat kérünk a vezetőség részéről a „Sport Egyesület” számára.

Soraim közléseért előre is fogadja tek. szerkesztő úr hálás köszönetemet.

Tisztelettel Slinger Gyula orvostanhallgató.

Tavaszi munka a szőlőben s a szőlőmoly.

A legelső tavaszi munka a szőlőben a nyitás, vagy ahogy azt némely helyen mondják, a kitakarás. Összet szüret után a szőlőt testük, vagyis betakarjuk, most még nyitjuk vagyis kitakarjuk.

Hogy a fedésnek mi volt a célja, azt talán mindenki tudja: meg kellett óvni a tőkét a téli fagy ellenében. Igaz ugyan, hogy egyik-másik gazda úgy véli, hogy ha nem fedi a szőlőt, akkor kevesebb munkát és költséget takarít meg, mert hiszen akkor nyitni sem kell. Csakhogy aki azt évről-évre úgy csinálja, az egy szép tavaszi napon, különösen kemény a nedves tél után; arra fog ébredni, hogy vége a szőlőnek vagy a termésnek, mert elfagytak a tőkék vagy legalább termő rügyeik. Azonkívül még egy szomorú tapasztalatra is tehet szert az a gazda, aki a szőlőjét nem fedi rendszeren: mert bekövetkezhetik az hogy, a szőlőmoly, a szőlőnek ez a rettenetes pusztítója, annyira elszaporodik, hogy szüretelni való sem marad azután.

A szőlőmoly ugyanis igen nagy ellensége a hazai szőlőknek. Anni egyszer befejezte magát, onnan bajos kiirtani, ha csak léptányomon, napról-napra nem irjuk ezt a szapora, veszedelmes, apró ellenséget.

Ahol szőlőmoly mutatkozik, ott legyünk rajta, hogy azt minél eredményesebben pusztítsuk. Ha a szőlőmoly ellen sikeresen védekezni akarunk, akkor mindig résen kell lennünk s iparkodni kell, hogy azt megöljük akkor is, amikor repülő moly képében szőlőgallyon apró hernyó alakjában a tőkét pusztítja s akkor is, amikor báb alakjában téli álmát alussza. A téli bábok főleg a tőke repedéseiben, a lehámló kéreg alatt, a kötöző hánca, rafia, szalina között, csapokban és a karók repedéseiben tanyáznak. A

keretes monokli arra enged következtetni, hogy javában dózsólt az ifjúkori örömkben. Tihamér fagyosan köszöntötte nagybátyját, majd a szomszéd szobába tuskolta; az öreg azonban nem mulasztotta el hogy az ebédülő ajtaján kikukucskáló leány felé egyet ne kacsintson.

Tihamér szemrehányást akart tenni neki a levélért, ez azonban megelőzte: „Hát mikor lesz vége ennek a számságnak?” Majd anélkül, hogy válaszra várt volna, tovább folytatta: „Ép az imént találkoztam az öreg tanácsossal, megdicsért, mondta, hogy a lehető legkedvezőbb információt kapta rólad; csak így folytatd, még államtitkár lesz belőled”. Földes mindezt rezignáltan hallgatta, jól tudta, hol fog kilyukadni. „Említette, hogy Klára five ó clock teare hivatott meg”. —

— Nem fogok elmenni, — mondá közönyösen.

— Megbolondultál, elment az eszed? — kérde az öreg megbotránkozva.

— Nem bolondultam meg, az eszem is há! Istennek ép, de én völegény vagyok.

Sárdy ettől a nem várt kijelentéstől igazán meglepődött. Tudta, hogy unokaöccsének viszonya van, nem nézte valami jó szemmel, de hát megbocsátott; azt azonban nem is gondolta volna, hogy Tihamér el is akarja venni Olgát.

— Völegény vagy? — kérdezte kételkedően, — mert az egyszeri hallás nem is mert hínni.

— Igen és elfogom venni Olgát.

— De fiam, nézd ne légy olyan ostoba, egy élet előtt állsz, ne tedd tönkre a palyádat.

— De mikor szeretem.

— Szeretem, szeretem ezt hallani, én is így voltam a te kórodában, de azóta kijáznodtam a szerelem mámorából, mely vakká és beszámíthatatlanná tesz; gondolj az adósságaidra . . .

— Az adósságaimat kifogom fizetni; dolgozni fogok, cimet irok, Olga varrni fog, kifogom fizetni az adósságaimat és boldogok leszünk.

— Hát boldogság neked, ha télen dideregve kell hivatalba menned, mert nem telik télikabátra? Boldogság az, ha feleséged munkától fáradt kezét vöröstre fujja a szél, mert nem telik keztyűre? Boldogság az, ha szerelmelek kelyhébe a megpróbáltatás és megaláztatás keserű cseppje hull?

— Ne folytatd, kérlek, ne rontsd illuziómat, én oly szépnek látom az életet, melylyet a munka meg nem keseríthet. Két ember, két szerény ember kevéssel beéri; ha pedig majd hárman leszünk, majd kineveznek fogalmazóvá, s akkor is csak megéltünk boldogok leszünk. Hidd meg, ha déibe hazajövök hivatalból, Olga összecsókol, én ölembe

veszem és megcirogatom kipirult kis arcát, elfeledem a szegénység minden nyomorát; a családi békesség a legnagyobb boldogság. Te, ki sohasem érezted a családi tűzhely melegét, nem tudod ezt fölfojni; de én igen mert felém a lobbanó tűz már idelövellé fényét . . .

Hirtelen kopogás hallatszott; majd a pénzeslevélhordó szimpátikus alakja jelent meg az ajtóban. Tihamérnek valami távoli nagynénie ráhagyta minden vagyonát, valami kétszáz ezer egynehány koronát.

— Gazdag vagyok! vége a nyomorúságnak! Kiállított fel szinte magán kívül az örömtől Tihamér.

Sárdy ezután már minden rábeszélési kísérletet hiábavalónak tartván, jobbnak látta magára hagyni unokaöccsét, kinek jövője így félig-meddig már biztosítva is van.

Egy esztendő alig múlt el fent megírt események után, midőn az ujságban e hír volt olvasható: A törvényszék, a férj kérésére kimondta a választ Földes Tihamér és Székely Olga házassásközött.

Az ismerősök találgatták, mi lehet az oka e különválásnak, hisz úgy szerették egymást.

Hja, jegyző meg egy ötven év körüli vidámképű úr, a szív jóllakott, de a szellem nem nyert kielégítést.

bábok egy része már azáltal is butul, ha a tőkék jó magasan földdel be vannak takarva ősztől késő tavaszig. De azonkívül kézzel is hozzá kell fognunk, hogy a bábokat kiírjuk, még pedig úgy, hogy mindenekelőtt a tőkék öreg kergét, a félig—meddig már magától is lehámló pikkelyeket lehántjuk, lecsúroljuk, vagy erős drótkéfevel lekeféljük, s ami hulladék így lecsik, azt összeszedjük és elégetjük, mert abban a hulladékban vannak szőlómolybábok is. Ezt a munkát (vasszal) végzhetjük, épen nyitás és metszés alkalmával. Ugyisint ami egyéb hulladék, kőszőanyag, öreg venyige van a szőlőben, azt is összeszedjük s kihordjuk a szőlőből s lehetőleg el is égetjük. Ugyisint a karók repedéseibe is beleszurkálunk tompá kőszel vagy pipaszurkálóhoz hasonló kemény drótdarabbal, mert ezzel a repedésekben meghúzódott bábokot összesnyomjuk s megöljük. Nemkülömben a szőlő szomszédságában lévő sövényekben, kerítésekben, repedező falakban, oszlopokban, gyümölcsfák kéreg hasadékaiban is szeret téli tanyát űtni a szőlómoly, főleg ott, ahol már nagyon elszaporodott. Azért rajta kell lenni, hogy itt is felkutassuk s megöljük a bábokat.

Mi sem természetesen, hogy ezt a munkát április közepe tájáig, sőt még jobban március végéig be kell fejezni, mert különben a bábokból kikelnek a molyok, amelyek a fiatal, alig szendülő tőrökre sok-sok petét raknak s a petékből rövid idő múlva kifejlődnek a hernyók, amelyek már virágzástkor támadják meg a fűrtöket. Metszésekor még arra is ügyeljünk, hogy a csapokat ne az izek közepe, hanem inkább közvetlenül a csomók (bűtykök) fölött vágjuk el. Ugyanis ha a csap végén üres csomk marad, akkor jövőre vagy már nyáron is épen azokba húzódnak a bábok.

Megemlítem még, hogy a szőlómoly olyan csapás, amellyel alig lehet sikeresen megküzdeni, ha csak a gazdak, valamilyen össze nem állanak s válltelve nem indítják meg a harcot ellene. Azért minden szőlőgazda ne csak saját szőlőjében védekezzen a szőlómoly ellen, hanem a szomszédjait és a vidék többi szőlőgazdáját is rá kell bírnia arra, hogy a védekező munkákat rendszeresen és alaposan végrehajtsák mindenütt. Amely vidéken ölbe tett kézzel nézik azt, hogy a szőlómoly mennyire dezsaválja a termést, ott nincs is öröm a szőlőben; de ahol összeállnak s mintegy lúzzel-vassal írják ezt a szapora állatokat, ott van is látszaja a munkának s a gazda joggal remélheti a legjobbat.

Heti posta.

Kedves Szerkesztő bácsi! — volt meg szőlítés az illatos, női kezekkel írt levélkében.

Írja meg nekem becses lapjának szerkesztői üzeneteiben, vajjon egy fiatal lány írhat-e levelet egy fiatalembernek, anélkül, hogy a jó barátok meg a jó ismerősök megszólnák érte?

Előre is köszöni válaszáért.

Egy kíváncsi kislány.

Kedves kislány!

A Szerkesztő bácsi elküldte nekem levélkéjét, hogy én válaszoljak rá, hátha jobban értem ezt én. —

Azzal kezdhétném mindjárt, hogy, aki kíváncsi, hamar megöregszik, de nem kezdem így, mert biz' ez a közmondás nem

igaz. Matuzsálem apánk is bizonyára kíváncsi volt, lévén ő magunkfajta földi ember, mégis elélt Isten segítségével háromszáz esztendeig vagy talán még tovább is, most hírlap nem tudom egész pontosan. —

Tudja Kislány az ilyen levelezéseknek vannak ellenségei és barátai.

Az ellenségei azok a jó öreg pápaszemmes nénikék, akik daczára hogy egész napon át az utcára sem mennek, csak olvasgatnak és beszélgetnek, horgolgatnak, költögetnek, mégis oly tökéletesen vannak informálva a világ nagy golyóbisának forgásáról akár a legelőkelőbb hírlap, mondjuk a Times.

Ezek a nénikék bizony haragszanak az olyan kislányokra, akik ahelyett, hogy a könyvka titkát fürkészgetnék, leveleket írnak.

Pedig ezek a levelek olyan ártatlanok. Nincs azokban semmi, semmi, végnélküli semmi, csak néhány ábránd, néhány álom virágszálak, sóhajok, szavak, kedves szavak, lágy dalja versek prózában.

S mikor elfőn a tél, az élet tele s az első hóvihar szelid susogással rászáll a földre, mikor a galg, elcsúsz, roppan a dör, vassúlya alatt, szétfoszlanak az álmok, lovalúnnak az ábrándok, elporladnak a leprézelt virágok az idő lehetetlétől, nem marad más semmi nekünk, csak az emlék, amely sohase' semmiül meg.

Megállhat a föld forgásában, megállhatnak a szelek, megfordulhat a világ, de amíg ember lesz, amíg ember él, a gondolat nem szűnik meg.

S mi az emlék?

A gondolatoknak átmenetése a régi kedves, megtörtént eseményeknek most már roppan fel váran.

Hogyan jutott ezt most eszembe?

Hát csak úgy, hogyha majd maga is kislány benne lesz abban a bizonyos fagyos lehetetlen télen s egyszer majd kitalálni fog egy olyan unalmas estén levelei közül s pápaszemmes nénikék el fog olvasgatni egyet-egyét, meglássa el fog indulni képzelete szárnya a mezei multha, ki fog roppenni a jelenből, mint a rabmadár fészkeből és csodálgatni fog az elmúlt idők emlékeit.

Vajj! . . . mit is írtam neki, mikor ő ezt válaszolta?

S azt fogja hinni, hogy újra írja, hogy elmúlt a tél, zordságával együtt s egy-két könnyecpetet rá fog ejteni a megsárgult levél foszladozó papírjára. Sírnai fog, nem a bánat miatt, nem szomorúságában, hanem a visszazsalgó esztendő k. marása felett, meg az emlékeken.

Ne hallgasson senkire, tegyen úgy, amint jónak látja, jónak érzi.

A barátokról, t. i. az ilyen levélkék barátjairól nem is beszéltem, nem is beszéltek, hiszen elmondtam én, amit ők mondani akartak.

Az ismerősök megszólásától ne féljen, megszólják azok akkor is, ha nem tesz semmit.

Már az olyan emberi szokás: Mindenkít szídní, dicsérni magunkat.

Elmondtam, amit akartam.

Ks.

HIREK

Tea-estély. Az alakulóban lévő helybeli „Sport Egylet” március 2-iki tea-estélye iránt igen nagy az érdeklődés. Nagyon jó

ómen, hogy ennek a fiatal törekvő egyesületnek eddig a télen rendezett minden estélye fényesen sikerült. Az a hitünk hogy az ágilis rendezőségnek végre sikerült a Székelyben minden újítással, még ha mulatsárra vonatkozott is nemben fennálló közönyt megtörni.

GYÓGYITHATATLAN BETEGSÉGEK

tartották évszázadok óta az Epilepsziát. E régi hit azonban újabbban elveszté jogosultságát, mivel megbízható értesülések vón arról, miszerint egy budapesti specialista orvos tudományos alapon és bevált módszer szerinti gyógyítja az epileptikus betegeket és e módszerrel a baj gyökeres gyógyítását teszi lehetővé, mit a gyógyult esetek nagy száma bizonyít. Ez orvos Dr. Szabó B. Sándor (Budapest Nagykorona-utca 18), ki gyógyulást keresőknek díjtalanul ad fölvilágosítást.

Köszgyűlés és Rákóczi ünnepély.

A közönség választmánya a hetedik március 20-án tartja meg. — Elhatározta a választmány azt is, hogy a közgyűléssel kapcsolatban tartja meg a szokásos Rákóczi lakomáját. Ezen ünnepély rendezésével megbízta a választmány: Dr. Hanzély László, Dr. Kardos Sándor és Dr. Horpáczy Jenő urakat. Mint értesülünk, az ünnepi beszédet, — kezében a Rákóczi sereggel Dr. Frank István rimóczi plébános fog tartani.

CSAR MAUTNER-ÉRE MAGVAKAT

vételesen gondolkodó, szívesen gondolkodó és kertészek még akkor is, ha mások olcsóbbak volnának, mert tapasztalatból tudják, hogy ez csakis a magvak rovasára és a vevők kárára lehetséges.

Választmányi ülés.

A székelyi iparos és kereskedő ifjúság köre folyó hó 23-án tartott választmányi ülésén elhatározta hogy március 15-ikét az idén külön ünnepi megünnepeleti a kör helyiségeiben. Az ünnepi beszéd előmondására a kör elnöke Essösy Béla dr. kérésre fel. Ugyancsak elhatározta a választmány, hogy április hó 8-ikán húsvét hétfőjén, műkedvelő előadásal egybekötött zánkóru táncmulatságot rendez. Több kisebb jelentőségű ügy elintézése után a kör jegyzője hivatkozva, nagy elfoglaltságára a választmánynak bejelentéi lemondását s kéri annak tudomásul vételét.

Mi az első teendő a gyümölcsösben?

A székely-dobokamegyei egyesület legutóbbi vitáján a gyümölcsültetés első legfontosabb feladatának mondotta, nem a talajmunkát, hanem a gyümölcsösnek kiszemelt terület elkerítését. Aki modern, hasznosabb gyümölcsös akar, az mindenekelőtt kerített és pedig nem palánkkal, nem deszkával, mely tudvalevőleg jeles kitérő helye a gyümölcsös körre tévő előadóknek, hanem sodronnyal. Szerencsére van hazánkban egy renomirt cég, Kolláts Pál és fia (Budapest, IV. Ferenc József rakpart 21. sz.) a mely cég „Delta” néven forgalomba hozott sodronya versenyen kívül áll. Tartósága, erőssége és olcsó volta egyaránt ajánlja. A cég házának, aki árjegyzéket kér, díjtalanul és készségesen azonnal küld. Megjegyezzük, hogy e neves cégnél rendelte meg a múlt évben a kerítkezésre szükséges sodronyt József József kispéni és bánykúti uradalma, Festetics Pál, Somton János, Székelyi Aladár grófok uradalmai. Kolláts Pál és fia általában vevői köre számítja Magyarországon nagy- és kisgazda világot, amit szolid üzleti elvei, megbízhatósága és páratlan produktumával ért el.

Szerkesztő üzenet.

Kiváncsi kislány. Elküldtük b. levelét a „Hetli postá”-sunknak, aki jelen számunkban válaszol is kérdésére.

Z. Gy. Bpest. Köszönjük a szives figyelmet. Levelét közöljük.

Sz. L. Arpd. Versét köszönjük.

„Prófeta”, „Ez a vész boritékjával együtt a papirkosárba rohan!

(Ka.) Bpest. Reméljük, hogy mindent rendben talált és mindent megkapott? A novellát köszönjük.

G. D. Budapest Nem gondolod-e, hogy nekem jobb dolgom van itthon, mint neked Pesten? Ez az üzenet saját szedésem. Szervusz, üdvözöllek a viszontlátásig. Alice.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

Hirschfeld Miksa

divat-áru kereskedő

Bálassagyarmaton

Építkezés miatt üzletét ideiglenesen tárodéba helyezte át, a drogéria előtt, a zárda mellett, a hol

feltűnően leszállított árban árusít, mindenféle divatcikkeket és szőnyegeket.

58—1912. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közzétteszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1910. évi 6463 számú végzése következtében Dr. Pollatsch Armin ügyvéd által képviselt Salgótarjáni Népbank javára 650 kor. s jár. erejéig 1911. évi aug. hó 3-án foganatosított kielégítési és végrehajtás utján lefoglalt és 1748 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: bútorok és történelmi könyvek nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911. évi V. 302/4. sz. végzése folytán 590 kor. hátr. tőkekövetelés ennek 1911. évi december hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 39 kor. 39 fillérben bírósággal már megállapított költségek erejéig és 2 ár. kitűzés 5 kor. 60 fill., és 10 kor. 88 fill. hírlapkiadási díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1912. évi március hó 4-ik napjának délutáni 3 órája határidővel kitérítik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felöl foglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kell Szécsény, 1912. évi febr. hó 15.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

MEGHIVÓ.

A „Szécsényi Népbank Részvénytársaság”

1912. évi március hó 10-ik napján, délelőtt 10 és 12 órákor

Szécsényben, a városháza tanácstermében tartandó

VI. évi rendes közgyűlésére.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése és tárgyalása.
2. Felügyelő-bizottsági jelentés előterjesztése és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. Az 1911. évi nyereség felosztása.
4. Igazgató választása életpolgári időre.
5. Egy igazgatósági tag választása 3 évre.
6. Felügyelő-bizottsági elnök és 4 felügy. bizottsági tag választása 3 évre.
7. Alapszabályszerűleg beadott indítványok tárgyalása.

Szécsény, 1912. február hó 22-én.

A Szécsényi Népbank Részvénytársaság
Igazgatósága.

Az eredeti zárszámadások délelőtt 9 és 12 órák közt a közgyűlés napjáig az Intézet helyiségében megtekinthetők.

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

szoba-fűtéshez kiválóan alkalmas magashőfoku

elsőrendű **pormentes** porosz darabos, kocka vagy dió-kösznet mm.-ként 3 kor. 20 f.-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Legalább is 15 mm. vetelnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendeléseit kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar áruda.

„Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

Szécsény, (Nógrádmegye.)